

Rapport

Datum: 15 september 2006
Rapportnummer: 2006/321

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van Breda tot op het moment dat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde (30 september 2005) geen beslissing heeft genomen op zijn op 7 april 2005 ingediende bezwaarschrift, en zijn klacht over de lange behandelingsduur van dat bezwaarschrift ongegrond heeft geoordeeld.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker diende op 7 april 2005 bij de Bestuursdienst, afdeling belastingen, van de gemeente Breda een bezwaarschrift in tegen de beschikking tot vaststelling van de waarde van zijn woning op 1 januari 2005 (zie Achtergrond, onder 2.).

Per brief van 15 juli 2005 diende verzoeker bij het college van burgemeester en wethouders van Breda een klacht in over het uitblijven van de beslissing op zijn bezwaar.

In beide brieven wees verzoeker erop dat volgens de informatie die hij van de Nationale ombudsman had ontvangen, zijn bezwaarschrift binnen drie maanden diende te zijn afgedaan.

2. Het college deelde verzoeker per brief van 26 juli 2005 onder meer mee dat ingevolge de fiscale wetgeving de termijn voor het doen van een uitspraak op een bezwaarschrift twaalf maanden is, en dat de gemeente Breda zich aan die termijn houdt. Verder wees het college op zijn streven om uiterlijk 31 december 2005 alle bezwaarschriften te hebben afgehandeld, en merkte daarbij op dat die doelstelling gelet op het aantal ingekomen bezwaarschriften en de vereiste zorgvuldigheid zeker niet vóór die datum zou zijn gerealiseerd. Het college achtte de klacht niet gegrond.

3. Het hoofd van de afdeling belastingen van de gemeente Breda informeerde verzoeker per brief van 9 november 2005 over zijn beslissing op het bezwaarschrift.

4. In reactie op de klacht deelde het college op 2 december 2005 onder meer mee dat naar aanleiding van een op 17 maart 2005 door verzoeker ingediende klacht het hoofd van de afdeling belastingen op 4 april 2005 uitvoerig met hem had gesproken, waarbij onder meer was ingegaan op de werkdruk en informatie was verstrekt over de indienings- en afdoeningstermijnen van bezwaarschriften.

5. Voorts merkte het college het volgende op:

“Uit het bezwaarschrift van 7 april 2005 (...), de klacht van 15 juli 2005 en het verzoekschrift van 23 augustus 2005 blijkt dat verzoeker weinig vertrouwen heeft in de

hem door het hoofd van de afdeling belastingen verstrekte informatie. Wederom worden door hem andere dan de wettelijke termijnen gehanteerd, en wederom wordt door hem gesommeerd om binnen die termijnen te handelen.

In deze betreuren wij dat hij de door hem gestelde termijn van drie maanden baseert op de hem door u aangereikte informatie. Feitelijk is de klacht gebaseerd op de door u verstrekte informatie, welke informatie niet strookt met de in de relevante wetgeving opgenomen termijnen.

Uit de door u verstrekte informatie heeft bij de verzoeker de indruk kunnen ontstaan dat de gemeente handelt in strijd met de wet en dat de gemeente zich niets gelegen laat liggen aan de belangen van haar burgers. Bij de beantwoording van de door u gestelde vragen gaan wij hierop nog dieper in, maar wij willen op deze plaats reeds uitspreken dat we het hoogst ongewenst en zeker niet passend vinden dat u blijkbaar de in de wet gestelde termijnen niet respecteert casu quo niet redelijk vindt en er eigen termijnen voor in de plaats stelt, en daarmee ten onrechte de gemeente in een kwaad daglicht stelt.”

6. Met betrekking tot het aantal in 2005 ontvangen bezwaarschriften deelde het college mee, dat naar aanleiding van de, op 25 februari 2005 vastgestelde, waardebeschikkingen 8.881 bezwaarschriften waren binnengekomen, waarvan er 798 pro forma en nog niet gemotiveerd waren. De ongeveer 8000 af te handelen bezwaarschriften betroffen 14.435 onroerende zaken. Elk bezwaar met betrekking tot de waarde gaat via de taxateur, die beoordeelt of een uit- of inpandige taxatie noodzakelijk is. Ongeveer 1.500 bezwaarschriften hadden uitsluitend betrekking op objectkenmerken en werden voorgelegd aan werkvoorbereiders. Medio november 2005 waren ongeveer 3500 uitspraken verzonden voor 8.624 onroerende zaken. Naar verwachting waren eind maart 2006 alle bezwaarschriften afgedaan.

Volgens het college is duidelijk, dat bij een éénmalige piek als gevolg van de (tot voor kort vierjaarlijkse) beschikkingsronde de bezwaarschriften niet binnen een termijn van zes of tien weken kunnen worden afgedaan, zelfs niet met inzet van extra menskracht. Het wetsvoorstel “versterking fiscale rechtshandhaving” betreft onder meer het terugbrengen van de fiscale beslistermijn van één jaar naar dertien weken, met handhaving van de mogelijkheid tot verdaging met één jaar en met de toevoeging van de mogelijkheid dat gevallen kunnen worden aangewezen waarin een langere beslistermijn geldt.

De afdeling belastingen hanteert een kwaliteitsplan, aldus het college, dat onder meer inhoudt een afhandeling binnen negen maanden na dagtekening van een WOZ-beschikking inzake een woning van de daarop betrekking hebbende bezwaarschriften, en een afhandeling binnen één jaar van alle bezwaarschriften. Alleen bij hoge uitzondering wordt ingestemd met een verlenging van de maximale termijn van één jaar. Indien met ingang van 2007 wordt overgegaan naar een stelsel van jaarlijkse herwaardering zullen de waardeinstijgingen tussen twee beschikkingsronden veel minder

groot zijn dan in de vierjarencyclus, zodat minder bezwaarschriften worden verwacht en de afdoeningstermijn kan worden bijgesteld.

7. Met betrekking tot het oordeel van de Nationale ombudsman in zijn rapport van 5 maart 1997, dat een redelijke termijn voor het afdoen van een bezwaarschrift drie maanden is, deelde het college mee, het opmerkelijk te achten dat de Nationale ombudsman een andere termijn redelijk vindt dan de wetgever, deze naar de burger toe leidend maakt, en adviseert om bij niet afdoening binnen de door de Nationale ombudsman redelijk geachte termijn een klacht in te dienen. Volgens het college is het aan de wetgever om te bepalen aan welke termijnen belanghebbenden en instanties zich hebben te houden en kan het niet zo zijn dat door anderen redelijk geachte termijnen daarvoor in de plaats komen.

II. Beoordeling

8. Verzoeker wendde zich op 30 september 2005 tot de Nationale ombudsman omdat het college van burgemeester en wethouders van Breda nog niet had beslist op zijn bezwaarschrift van 7 april 2005 en zijn klacht over het uitblijven van een beslissing ongegrond had verklaard. In zijn brief van 26 juli 2005 wees het college verzoeker erop, dat ingevolge de fiscale wetgeving op een bezwaarschrift binnen twaalf maanden een beslissing moet zijn genomen en dat, gelet op het aantal ontvangen bezwaarschriften, de doelstelling om uiterlijk op 31 december 2005 alle bezwaarschriften te hebben afgedaan zeker niet eerder kon worden gerealiseerd. Eerder, in een gesprek op 4 april 2005, had het hoofd van de afdeling belastingen verzoeker al geïnformeerd over onder meer de werkdruk en de indienings- en afdoeningstermijnen van bezwaarschriften.

Het college informeerde verzoeker per brief van 9 november 2005 over de beslissing op zijn bezwaarschrift, dat daarmee per saldo binnen zeven maanden na de ontvangst daarvan is afgedaan.

9. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in, dat indien een bestuursorgaan niet in staat is om op korte termijn een inhoudelijke reactie te geven, het verzoeker moet melden waarom dat nog niet mogelijk is, en wanneer hij dat wel mag verwachten. Verzoeker is mondeling, op 4 april 2005, en schriftelijk, per brief van 26 juli 2005, weliswaar geïnformeerd over de werkdruk en de gevolgen daarvan, maar dat betrof informatie over de afhandeling van bezwaarschriften in het algemeen, waaraan verzoeker alleen indirect kon ontlenen wanneer hij in het uiterste geval een beslissing tegemoet mocht zien. Met name de brief van 26 juli 2005 waarmee het college verzoekers klacht heeft afgehandeld had op dit punt duidelijker moeten en kunnen zijn, ook gelet op het feit dat het kennelijk mogelijk was om verzoekers bezwaar op 9 november 2005, ruim binnen de op 26 juli 2005 genoemde termijn, af te doen.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

10. Ingevolge artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb, zie Achtergrond onder 1.) dient een bestuursorgaan binnen zes weken na ontvangst van een bezwaarschrift een beslissing te nemen. Indien een adviescommissie is ingesteld en/of de beslissing is verdaagd is de beslistermijn maximaal 14 weken. Deze bepaling onderstreept dat de indiener van een bezwaarschrift niet langer dan nodig is in onzekerheid moet verkeren. In artikel 25 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr, zie Achtergrond, onder 3) is bepaald dat in afwijking van artikel 7:10 Awb een bezwaarschrift binnen één jaar moet zijn afgedaan. Ingevolge de Wet waardering onroerende zaken (WOZ, zie Achtergrond, onder 2) is artikel 25 Awr ook van toepassing op de afhandeling van een bezwaarschrift tegen een waardebeschikking.

11. De (rijks)belastingdienst conformeert zich vanaf 1 januari 1997 aan de termijnbepalingen van de Awb (zie Achtergrond, onder 7).

Gelet op de door de belastingdienst gehanteerde termijnen heeft de Nationale ombudsman zich in 1997 en nadien (zie Achtergrond, onder 8) op het standpunt gesteld, dat artikel 7:10 Awb eveneens als richtsnoer moet worden gehanteerd bij de afhandeling van bezwaarschriften ter zake van heffingen die bij andere overheden zoals gemeenten zijn ingediend. In zijn rapporten hierover merkte de Nationale ombudsman onder meer op, dat de wetgever de jaartermijn van artikel 25 Awr kennelijk heeft willen geven voor zaken van een bijzondere fiscale ingewikkeldheid en dus niet voor zaken waarin andere factoren in de weg staan aan het nemen van een beslissing binnen de algemene termijn.

Verzoekers op 15 juli 2005 bij het college ingediende klacht is mede gebaseerd op de hem over dit standpunt van de Nationale ombudsman verstrekte informatie.

12. Thans is aanhangig een voorstel tot wijziging van de WOZ (zie Achtergrond, onder 5.). Uit de toelichting van de regering bij de behandeling van dit voorstel blijkt dat gemeenten te kampen hebben met een piekbelasting als gevolg van de massale verzending van waardebeschikkingen in de maand februari, waardoor bezwaarschriften tegen die beschikkingen in een relatief korte periode, in de maanden maart en april, binnenkomen. Met het voorstel beoogt de wetgever te voorzien in de gevolgen van zo'n piekbelasting bij de gemeenten door middel van een ruimere dan de algemene termijn voor afdoening. In de gangbare praktijk komt het er dan in feite op neer, dat een tijdig ingediend bezwaarschrift tegen een in februari verzonden waardebeschikking uiterlijk binnen datzelfde belastingjaar moet zijn afgedaan.

13. Het tot dusver door de Nationale ombudsman in kwesties als deze steeds ingenomen standpunt steunt op de bedoeling van de wetgever met betrekking tot de termijnbepalingen van de Awb en de Awr. De beraadslagingen naar aanleiding van het voorstel tot wijziging van de WOZ kunnen echter leiden tot een gewijzigd inzicht, aldus dat de wetgever ook een omstandigheid als een piekbelasting een reden acht om een ruimere dan de algemene termijn te stellen aan de afdoening van een bezwaarschrift met betrekking tot de

waardering van een onroerende zaak.

Gelet op het feit dat de klacht betrekking heeft op een gedraging van vóór de behandeling van het desbetreffende wetsvoorstel, bestaat op zichzelf geen belemmering om een oordeel uit te spreken. Nu echter dat oordeel zijn grondslag moet vinden in het standpunt van de wetgever en dit standpunt wordt heroverwogen, acht de Nationale ombudsman het niet gewenst om vooruitlopend op de uitkomst van die heroverweging zich over de klacht op dit punt uit te spreken.

In zoverre wordt dan ook geen oordeel gegeven.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Breda is gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Met betrekking tot de vraag of de gedraging in strijd is met het vereiste van voortvarendheid onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 4 oktober 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer O. te Breda, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Breda. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Het college gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Verzoekers bezwaarschrift van 7 april 2005 met betrekking tot de waardebeschikking voor 2005.
2. Verzoekers klachtbrief van 15 juli 2005 met betrekking tot de behandeling van zijn bezwaarschrift van 7 april 2005.
3. De brief van het college van burgemeester en wethouders van Breda van 26 juli 2005 met betrekking tot de afhandeling van verzoekers klacht.
4. Het verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 30 september 2005.
5. De brief van het college van burgemeester en wethouders van Breda van 2 december 2005 met betrekking tot de reactie op de klacht.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht (wet van 7 juni 1992, Stb. 315, in werking getreden per 1 januari 1994)

Artikel 7:10

“1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

2. De termijn is opgeschort met ingang van de dag waarop de indiener is verzocht een verzuim als bedoeld in artikel 6:6 te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad of ermee instemmen.”

2. Wet waardering onroerende zaken (wet van 15 december 1994, Stb. 874, in werking getreden per 1 januari 1995)

Artikel 30

"1. Met betrekking tot de waardebepaling en de waardevaststelling ingevolge de hoofdstukken III en IV zijn de artikelen 1, vierde lid, 5, eerste lid, tweede volzin, 5a, 22j, 23, 24a tot en met 30, 47, 49 tot en met 51, 53a, 54 en 56 tot en met 60 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing. Met betrekking tot natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen, alsmede lichamen, is voorts artikel 52, vierde en vijfde lid, en - voor zoveel het betreft het bewaren van gegevensdragers - zesde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

2. De bevoegdheden en verplichtingen die ingevolge de Algemene wet inzake rijksbelastingen gelden met betrekking tot de inspecteur, gelden daarbij voor het college van burgemeester en wethouders en de in artikel 1, tweede lid, bedoelde gemeenteambtenaar. De verplichtingen die krachtens artikel 56 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen gelden jegens iedere door Onze Minister aangewezen andere ambtenaar van de rijksbelastingdienst, gelden daarbij jegens door het college van burgemeester en wethouders aangewezen personen. Voor zover dit redelijkerwijs van belang kan worden geacht voor de uitvoering van de wet, gelden vorenbedoelde bevoegdheden en verplichtingen ook buiten de gemeente.

3. Voor de overeenkomstige toepassing van artikel 28a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen treedt het college van burgemeester en wethouders in de plaats van Onze Minister."

3. Algemene wet inzake rijksbelastingen

Artikel 25, eerste en tweede lid:

"1. In afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht doet de inspecteur binnen een jaar na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak daarop.

2. In afwijking van artikel 7:10, derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet bestuursrecht kan de inspecteur met schriftelijke toestemming van Onze Minister de uitspraak voor ten hoogste een jaar verdagen."

4. Aanpassingswet Awb (Algemene toelichting, Kamerstukken II, 1990/91, 22 061, nr. 3 (MvT), blz. 78-79)

"...2. Afwijkingen van de Awb

In een aantal gevallen noopten de specifieke omstandigheden waarin de belastingwetgeving moet worden uitgevoerd, tot afwijking van de overigens toegepaste werkwijze bij de aanpassingswetgeving. (..)

Voorts is de termijn waarbinnen op een bezwaarschrift moet worden beslist, langer gesteld dan die genoemd in artikel 7:10, eerste lid; N.o.) van de Awb. De reden hiervoor is gelegen in de ingewikkeldheid van een groot aantal belastingbeschikkingen, die het noodzakelijk maken met een langere termijn te werken...”

5. Voorstel tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en enige andere wetten, in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van de beslistermijnen (Kamerstukken 2005/2006, 30 322, nr. 2)

Artikel I

“De Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt als volgt gewijzigd:

(...)

B. Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt <een jaar> vervangen door: dertien weken.
2. In het tweede lid wordt na <de inspecteur> toegevoegd: in bij ministeriële regeling aangewezen gevallen of (...).”

Artikel VII

In de Gemeentewet wordt artikel 236 als volgt gewijzigd:

- “1. Voor de tekst wordt de aanduiding <1.> geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Op een bezwaarschrift dat niet is ingediend in de laatste dertien weken van een kalenderjaar, doet de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, bedoelde gemeenteburgemeester, in afwijking van artikel 25, eerste lid, van de Algemene wet, uitspraak in het kalenderjaar waarin het bezwaarschrift is ontvangen.”

Artikel IX

In de Wet Waardering onroerende zaken wordt artikel 30 als volgt gewijzigd:

- “1. Het zesde lid komt te luiden:
 6. Voor de overeenkomstige toepassing van artikelen 25, tweede lid, en 28, eerste lid van de Algemene wet inzake rijksbelastingen treedt het college van burgemeester en wethouders in de plaats van Onze minister.

Voor de overeenkomstige toepassing van artikel 25a van die wet treedt de raad in de plaats van de Tweede Kamer der Staten-Generaal of de Tweede Kamer.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Op een bezwaarschrift dat niet is ingediend in de laatste dertien weken van een kalenderjaar, doet de in artikel 1, tweede lid, bedoelde gemeenteambtenaar, in afwijking van artikel 25, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, uitspraak in het kalenderjaar waarin het bezwaarschrift is ontvangen.”

Blijkens de Memorie van Toelichting is bij de heroverweging van de beslis- en bezwaartermijnen aansluiting gezocht bij de Algemene wet bestuursrecht. De Tweede Kamer is er bij brief van 24 december 2004 over geïnformeerd dat is gebleken dat de Belastingdienst in staat is om in nagenoeg alle gevallen Awb-conform te werken. Ook is gebleken dat de geautomatiseerde verwerking van beslissingen de nodige tijd kost en dat dit er in een aantal gevallen toe leidt dat de termijnen van de Awb niet zullen worden gehaald. Een termijn van dertien weken moet echter reëel worden geacht. Daarmee wordt tevens aansluiting gezocht bij de beslistermijn van dertien weken die in de sociale zekerheidswetgeving voorkomt.

Omdat een beslistermijn van dertien weken voor bezwaarschriften die zijn ingediend tegen een beschikking ingevolge de Wet WOZ te kort is geacht, wordt voor de beslistermijn voor bezwaarschriften inzake de Wet WOZ en gemeentelijke belastingen een uitzondering voorgesteld. Die uitzondering houdt in dat op dergelijke bezwaarschriften voor het einde van het kalenderjaar waarin het bezwaarschrift is ontvangen moet zijn beslist.

Wat betreft het voorstel tot wijziging van artikel 30 van de Wet WOZ is toegelicht, dat een algemene afdoening binnen dertien weken voor gemeenten een niet te realiseren taakstelling is, gelet op de aard van de bezwaarprocedures, de piekbelasting in de verzending van beschikkingen en de huidige inrichting van het gemeentelijk belastingapparaat.

Uit het verslag van de vaste commissie voor Financiën van 9 december 2005 blijkt dat een aantal leden de motivering voor een van de Awb afwijkende termijnregeling niet overtuigend achtten.

In de 8 februari 2006 bij de Kamer ingekomen nota naar aanleiding van het verslag is daarover het volgende opgemerkt. Beschikkingen met betrekking tot de WOZ en de gemeentelijke belastingen worden altijd binnen een korte periode genomen, grotendeels in de tweede helft van februari. De bezwaarschriften naar aanleiding van deze beschikkingen zullen dus in een korte periode, grotendeels in maart en april binnenkomen. Ongeacht de aantallen is per definitie sprake van een piekbelasting. Om die reden achtte de regering het gewenst dat de gemeenten hun werkzaamheden ten aanzien van bezwaarschriften

kunnen spreiden over het belastingjaar, ook omdat het niet doelmatig is om een organisatie exclusief in te richten op bijzondere omstandigheden zoals een piekbelasting.

In het op 20 februari 2006 vastgestelde nader verslag van de vaste commissie is opgemerkt dat de leden er niet van overtuigd zijn dat een uitzondering moet worden gemaakt voor gemeentelijke belastingen. De commissie wees erop, dat die uitzondering niet is gemaakt voor provinciale en waterschapsbelastingen, met het verzoek om informatie over de gemiddelde duur van de behandeling van bezwaarschriften bij gemeenten, respectievelijk waterschappen en provincies.

In de op 11 mei 2006 ontvangen nota naar aanleiding van het nader verslag is nogmaals opgemerkt, dat gelet op het karakter van de bezwaarprocedures en de piekbelasting een afdoening binnen dertien weken een niet te realiseren taakstelling vormt. Wat betreft de behandeltermijn bij gemeenten en provincies zijn volgens de regering geen gegevens bekend, maar uit een in 2004 uitgevoerde prestatievergelijking bij waterschappen bleek dat in ruim 65% van de gevallen een afhandeling binnen 12 weken plaatsvond.

Blijkens het op 11 juni 2006 vastgestelde tweede nader verslag achtte de commissie de openbare behandeling van het voorstel van wet voldoende voorbereid, met het voorbehoud dat de vragen en opmerkingen in dat nader verslag afdoende worden beantwoord.

Op het moment van sluiting van het onderzoek van de Nationale ombudsman was nog geen datum vastgesteld voor de openbare behandeling van dit voorstel van wet.

6. Voorschrift Algemene wet bestuursrecht (resolutie van de Staatssecretaris van Financiën van 14 oktober 1993, nr. AFZ93/8554, Stcrt. 209)

Hoofdstuk 6.9. Uitspraak op bezwaar; termijnen:

“Voor de afdoening van de reguliere bezwaarschriften geldt dat deze in beginsel binnen drie maanden na ontvangst worden afgehandeld. De AWR geeft de inspecteur formeel een ruimere termijn. De inspecteur dient binnen een jaar na ontvangst uitspraak te doen op een bezwaarschrift. De inspecteur kan, met schriftelijke toestemming van of vanwege de Minister de uitspraak voor ten hoogste een jaar verdagen. Er zal dan echter van bijzondere omstandigheden sprake dienen te zijn. De belastingplichtige wordt schriftelijk over de verlenging geïnformeerd. Het verzoek om verdaging wordt ingediend bij de competente inspecteur.”

7. Voorschrift Algemene wet bestuursrecht 1997 (Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 21 juli 1997, nr. AZ97/2526 M, Stcrt. 1997, 138)

Hoofdstuk 6.2.7. Uitspraak op bezwaar; termijnen:

“...Voor de afdoening van bezwaarschriften geldt dat deze in beginsel binnen de termijnen van de Awb (artikel 7:10 Awb) worden afgehandeld. De hoofdregel daarbij is dat de inspecteur binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak doet. (...) Kan de inspecteur niet binnen zes weken (of binnen zes weken verlengd met de periode gedurende welke de beslistermijn is opgeschort) op het bezwaarschrift beslissen dan kan hij de beslistermijn met ten hoogste vier weken verlengen.

Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbende. In overleg met de belanghebbende is verder uitstel mogelijk.

De AWR (artikel 25) geeft de inspecteur formeel een beslistermijn van één jaar met de mogelijkheid deze termijn - met schriftelijke toestemming van of vanwege de minister - met maximaal één jaar te verlengen. Van deze mogelijkheid maakt de Belastingdienst alleen in uitzonderingsgevallen gebruik. Hierbij kan worden gedacht aan massaal ingediende bezwaarschriften waarover de Belastingdienst nog geen definitief standpunt heeft ingenomen of indien belanghebbende weigert mee te werken aan een voortvarende afhandeling van zijn bezwaarschrift.

Omdat de beslistermijn voor bezwaarschriften formeel is bepaald op één jaar kan belanghebbende geen beroep instellen wegens het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift als de inspecteur de termijn(en) van artikel 7:10 Awb niet realiseert...”

8. De Nationale ombudsman

8. Jaarverslag Nationale ombudsman 1997, paragraaf 22.2.1, pagina 393 e.v.

“...Gebruik bevoegdheid inzake wettelijke termijn behandelingsduur; voorbeeldfunctie Belastingdienst.

Ten aanzien van de behandelingsduur van bezwaarschriften door het bestuursorgaan van een waterschap is het volgende van belang.

Ingevolge artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient een bestuursorgaan binnen zes, of in bepaalde gevallen tien weken na de ontvangst van een bezwaarschrift een beslissing te nemen. Deze beslissing kan voor maximaal vier weken worden verdaagd. Op grond van artikel 123 van de Waterschapswet zijn op de heffing van waterschapslasten de bepalingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr) van toepassing. Artikel 25 Awr bepaalt dat, in afwijking van artikel 7:10 van de Awb, binnen een jaar na de ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak dient te worden gedaan, en dat de uitspraak met ten hoogste één jaar kan worden verdaagd. Blijkens de wetsgeschiedenis van de totstandkoming van deze termijnbepalingen heeft de wetgever, in verband met de ingewikkeldheid van een groot aantal belastingbeschikkingen, de beslistermijn in fiscale zaken langer willen stellen dan de algemene termijn.

De Nationale ombudsman merkte in dit verband in zijn rapporten op dat deze termijnbepalingen daarmee kennelijk niet zijn gegeven voor de gevallen waarin andere oorzaken dan de complexiteit van de zaak zelf in de weg staan aan het nemen van een beslissing binnen de algemene termijn.

In dit verband verdient de situatie bij de Belastingdienst de aandacht. Sinds 1 januari 1997 is de Belastingdienst op eigen initiatief, «Awb-conform» gaan werken. Dit betekent in algemene woorden dat de Belastingdienst in beginsel geen beroep meer doet op afwijkingen van de bepalingen van de Awb in voor de Belastingdienst gunstige zin in de belastingwetgeving, met name de Algemene wet inzake rijksbelastingen (...). Dit heeft er toe geleid dat de Belastingdienst zich sinds 1 januari 1997 ten doel stelt om, niettegenstaande de ruimte die de jaartermijn formeel biedt, in normale gevallen bezwaarschriften af te doen binnen een termijn van zes weken. In 1996 was deze termijn nog ruimer, namelijk drie maanden. De Nationale ombudsman beschouwde in 1997 deze laatste door de Belastingdienst gehanteerde termijn als redelijk. Niet valt in te zien waarom een dergelijke termijn niet eveneens als richtsnoer moet worden gehanteerd bij de afhandeling van bezwaarschriften ter zake van heffingen die bij andere overheden (zoals een waterschap) zijn ingediend, tenzij sprake is van een bijzondere ingewikkeldheid.

In zoverre komt de Belastingdienst een voorbeeldfunctie toe. Het zou passend zijn wanneer het punt van de termijnen in het perspectief van deze voorbeeldfunctie onderwerp zou worden van overleg in de kring van de waterschappen, bijvoorbeeld binnen het verband van de Unie van Waterschappen...”